

HUKUKİ VE TİCARİ KONULARDA ADLÎ ve
GAYRİ ADLÎ EVRAKIN TEBLİĞİNE İLİŞKİN
AVRUPA TOPLULUĞU KONSEYİNİN
29 MAYIS 2000 TARİH ve 2000/1348 SAYILI TÜZÜĞÜ

Çev. : Yrd.Doç.Dr. SEYİTHAN DELİDUMAN*

AVRUPA BİRLİĞİ KONSEYİ,

Avrupa Ekonomik Topluluğu Kuruluş Anlaşmasına, özellikle madde 161/c ve 167/1 hükümlerine dayanarak,

Komisyonun önerisi üzerine¹,

Avrupa Parlamentosunun görüşünü²,

Ekonomik ve sosyal komitenin görüşünü³ değerlendirerek aşağıdaki sebepler mülahazasıyla, BU TÜZÜĞÜ⁴ çıkardı⁵:

(1) Avrupa Birliği, içinde kişilerin serbestçe dolaşımının güvenceye alındığı bir özgürlük, güvenlik ve hukuk sahası elde etmeyi ve geliştirmeyi amaçlamaktadır. Topluluk, bu sahanın kademeli olarak inşasına yönelik olarak ezcümle hukuki konularda adlî işbirliği alanında ortak pazarın arızasız işlemesi için gerekli önlemleri alır.

* A.Ü.Erzincan Hukuk Fakültesi Medeni Usul ve İcra İflas Hukuku Öğretim Üyesi.

¹ ABl. C 247 vom 31.8.1999, S. 11.

² 17 Kasım 1999 tarihli (Henüz resmi gazetede yayınlanmamıştır).

³ ABl. C 368 vom 20.12.1999, S. 47.

⁴ ABl. L 160 vom 30/06/2000 S. 0037 – 0043

⁵ İnternet, Geltendes Gemeinschaftsrecht, http://europa.eu.int/eur-lex/de/lif/dat/2000/de_300R1348.html (21.11.2000).

- (2) Ortak pazarın arızasız işlemesi için, diğer bir üye ülkede tebliğ edilmesi gereken, hukuki ve ticari konulara ilişkin adlî ve gayri adlî evrakın üye ülkeler arasında gönderilmesinin iyileştirilmesi ve hızlandırılması zorunludur.
- (3) Bu alan bundan böyle anlaşmanın 65. maddesine tabidir.
- (4) Anlaşmanın 5. maddesinde belirtilen talilik ve orantılılık ilkelerinden dolayı, üye ülkeler düzeyinde bu Tüzüğün hedefine yeterince ulaşılmayabilir; bu hedefe topluluk düzeyinde daha iyi ulaşılabilir. Tüzük bu hedefe ulaşmak için gerekli olan ölçüyü aşmaz.
- (5) Konsey, 26 Mayıs 1997 tarihli⁶ hukuki tasarrufuyla, Avrupa birliğine üye ülkelerde hukuki ve ticari konularda adlî ve gayri adlî evrakın tebliği hakkında bir anlaşma hazırladı ve anlaşmanın kendi anayasal hükümleri gereğince kabulünü üye ülkelere tavsiye etti. Bu anlaşma yürürlüğe girmedi. Bu anlaşma müzakerelerinde amaçlanan sonuçlar güvenceye alınmalıdır. Bundan dolayı Tüzük sözleşmenin esaslı içeriğini büyük ölçüde kabul eder.
- (6) Hukuki konulardaki adlî prosedürün etkinliği ve hızlılığı için, adlî ve gayri adlî evrakın, üye ülkeler tarafından belirlenen yerel makamlar arasında doğrudan doğruya ve mümkün olan en kısa yoldan gönderilmesinin gerçekleştirilmesi şarttır. Bununla birlikte üye ülkeler, beş yıllık bir zaman süreci için, sadece gönderen makam veya alan makamı veya her ikisinin işlevini görecektek bir makamı belirlemek istediklerini bildirebilirler. Ancak bu belirleme her beş yılda bir yenilenebilir.
- (7) Hızlı bir gönderme, alınan evrakın içeriğinin gönderilen evrakın içeriğine uygunluğunun ve okunabilirliğinin belirli gereklerine riayet edilmesi gereken elverişli bütün araçların kullanılmasını gerektirir. Güvenlik sebepleri yüzünden, gönderilen evrakın, tebliğin yapılacağı bölgenin yerel dilinden veya alan ülke tarafından tanınan diğer bir dilden doldurulan matbu bir forma konulması zorunludur.
- (8) Bu Tüzüğün etkinliğini sağlamak için, evrakların tebliğinden kaçınma imkanları istisnai hallerle sınırlıdır.
- (9) Hızlı bir göndermeye ilişkin olarak, evrakın girişinden sonraki birkaç gün içinde hızlı bir tebliğin yapılması da zorunludur. Evrak bir

ay içinde tebliğ edilemezse, alan makam gönderen makama bilgi verir. Bu sürenin geçmesi, eğer uygun bir süre zarfında tebliğin mümkün olabileceği tespit edilirse, talebin gönderen makama geri gönderilmesinin zorunlu olduğu anlamına gelmez.

(10) Muhatabın menfaatlerini korumak için tebliğ, tebliğ yapılacak yerde kullanılan resmi dil veya dillerden birinde ya da gönderen üye ülkenin, muhatabın anlayacağı, diğer bir dilinde yapılır.

(11) Üye ülkeler arasında, usul hukuku farklılığı sebebiyle tebliğ tarihi, münferit üye ülkelerde farklı kriterlere göre belirlenir. Bu gibi durumlarda ve bundan meydana gelecek muhtemel zorluklar yüzünden bu Tüzüğün, alan üye ülkenin hukukuna göre tebliğ zamanının belirleneceği bir kural öngörmesi gerekir. Bununla birlikte, gönderen üye ülkede açılması gereken veya görülmekte olan bir dava çerçevesinde, ilgili evrakın belli bir zaman zarfında tebliği zorunlu ise, tebliğ tarihi talepte bulunana nazaran gönderen üye ülkenin hukukuna göre belirlenir. Lâkin bir üye ülke beş yıllık geçiş sürecinde ortaya çıkan haklı sebepler yüzünden adı geçen hükümlerden ayrılabilir. O, bu ayrılmayı kendi hukuk sisteminden ortaya çıkan sebeplerden beş yılda bir yenileyebilir.

(12) Karşılıklı veya çok taraflı anlaşma veya sözleşmelerin, özellikle 27 Eylül 1968 tarihli⁷ Brüksel sözleşmesi ve 15 Kasım 1965 tarihli Lahey Sözleşmesi Protokolünün tarafı olan üye ülkeler arasındaki ilişkilerde, bu Tüzüğün, anlaşma veya sözleşmelerin düzenlediği alanlarla aynı konulardaki düzenlemeleri öncelikle uygulanır. Üye ülkeler, bu Tüzükle bağdaştığı sürece, evrakların gönderilmesinin hızlandırılması veya basitleştirilmesine ilişkin anlaşma veya sözleşmeleri muhafaza etmekte veya yenisini akdetmekte serbesttir.

(13) Bu Tüzüğe göre gönderilen belgeler uygun şekilde korunmak zorundadır. Bu husus Avrupa Parlamentosunun ve Avrupa Konseyinin; şahsi dokümanların ve serbest doküman trafiğinin düzenlenmesinde

⁶ ABl. C 261 vom 27.8.1997, S. 1.

⁷ Hukuki ve Ticari konularda mahkemelerin yetkisi ve mahkeme kararlarının tanınması ve tenfizi hakkında 27 Eylül 1968 tarihli Brüksel Anlaşması. (ABl. L 299 vom 31.12.1972, S. 32; Te'yt edilmiş şekli: ABl. C 27 vom 26.1.1998, S. 1).

gerçek kişilerin korunmasına ilişkin 24 Ekim 1995 tarih ve 95/46/EG sayılı direktifi⁸, ile telekomünikasyon alanında şahsi alanın korunması ve belgelerin düzenlenmesine ilişkin 15 Aralık 1997 tarih ve 97/66/EG sayılı direktifine⁹ göre düzenlenir.

(14) Bu Tüzüğün uygulanmasına yönelik gerekli önlemlerin, Konseyin komisyona devrettiği tatbik yetkisinin kullanılması usullerinin tespitine yönelik 28 Haziran 1999 tarih ve 1999/468/EG sayılı kararı¹⁰ gereğince düzenlenmesi gerekir.

(15) Bu önlemler elverişli modern araçlar kullanılarak bir kılavuzun (el kitabının) hazırlanması ve güncelleştirilmesini de kapsar.

(16) Komisyon, Tüzüğün yürürlüğe girmesinden azami üç yıl sonra tüzüğün uygulanmasını incelemek ve gerekirse gerekli değişiklikleri teklif etmek zorundadır.

(17) Birleşik Krallık ve İrlanda, Avrupa Birliği hakkındaki Anlaşma ve Avrupa Topluluğunun Kuruluş Anlaşmasının Birleşik Krallık ve İrlanda'nın durumu hakkındaki Ek Protokolünün 3. maddesi gereğince, bu Tüzüğün kabul ve uygulanmasına katılmak istediklerini bildirdiler.

(18) Danimarka, Avrupa Birliği hakkındaki Anlaşma ve Avrupa Topluluğu Kuruluş Anlaşmasının Danimarka'nın durumu hakkındaki Ek Protokolün 1. ve 2. maddeleri gereğince, bu Tüzüğün kabulüne katılmamaktadır. Bu yüzden bu Tüzük bu ülke için bağlayıcı değildir ve bu ülkeye karşı uygulanmaz.

BİRİNCİ BÖLÜM

GENEL HÜKÜMLER

Madde 1

Uygulama Alanı

(1) Bu Tüzük, hukuki ve ticari konularda adlî veya gayri adlî bir ev-

⁸ ABl. L 281 vom 23.11.1995, S. 31.

⁹ ABl. L 24 vom 30.1.1998, S. 2.

¹⁰ ABl. L 184 vom 17.7.1999, S. 23.

rakın tebliğ amacıyla bir üye ülkeden diğer bir üye ülkeye gönderileceği hallerde uygulanır.

(2) Bu Tüzük muhatabın adresinin bilinmemesi durumunda uygulanmaz.

Madde 2

Gönderen ve Alan Makamlar

(1) Her üye ülke, diğer bir üye ülkede tebliğ edilecek adli veya gayri adli bir evrakı göndermeye yetkili olan ve aşağıda "gönderen makamlar" olarak adlandırılan resmi mercileri, resmi şahısları veya diğer şahısları belirler.

(2) Her üye ülke, diğer bir üye ülkeden gelen adli veya gayri adli bir evrakı kabul etmek üzere yetkili olan ve aşağıda "alan makamlar" olarak adlandırılan resmi mercileri, resmi şahısları veya diğer şahısları belirler.

(3) Üye ülkeler, ya gönderen ve alan makamları ayrı tayin edebilir ya da her ikisinin görevlerini yapmak üzere tek bir makam belirleyebilir. Federal devletler, çoklu hukuk sistemine sahip veya özerk bölgeleri olan devletler birden fazla böyle makamlar tayin edebilirler. Böyle bir belirleme beş yıllık bir süre için geçerlidir ve her beş yılda bir yenilenebilir.

(4) Her üye ülke aşağıdaki hususları komisyona bildirir:

a) 2. ve 3. fıkralara göre tayin edilen makamların adlarını ve adreslerini,

b) Bu makamların yer itibariyle yetki alanlarını,

c) Evrakları almak için kullanabilecekleri imkanları ve

d) Ekteki matbu formun doldurulmasına müsaade edilen dilleri.

Üye ülkeler bu hususlardaki her değişikliği Komisyona bildirir.

Madde 3

Merkezi Makam

Her üye ülke,

- a) Gönderen makamlara malumat veren;
- b) Evrakların tebliğ amacıyla gönderilmesinde ortaya çıkacak sorunlara çözüm yolları arayan;
- c) İstisnai durumlarda, gönderen makamın talebi üzerine tebliğ talebini yetkili alan makama aktaran, bir merkezi makam tayin eder.

Federal devletler, çoklu hukuk sistemine sahip veya özerk bölgeleri olan devletler birden fazla merkezi makam tayin edebilirler.

BÖLÜM II

ADLÎ EVRAKLAR

Kısım 1

Adlî Evrakların Gönderilmesi ve Tebliği

Madde 4

Evrakların Gönderilmesi

- (1) Adlî evraklar 2. maddede belirtilen makamlar arasında doğrudan doğruya ve mümkün olan en kısa sürede gönderilir.
- (2) Evrakların, dilekçelerin, tanık ifadelerinin, kabul tasdiklerinin, belgelerin ve diğer dokümanların, gönderen ve alan makamlar arasında gönderilmesi, alınan doküman gönderilen dokümanla içerik olarak tam uyduğu ve içeriği kolayca okunabildiği sürece, elverişli tüm gönderme yollarıyla yapılabilir.
- (3) Gönderilecek evraka, ekteki matbu forma göre düzenlenecek bir talep eklenir. Matbu form alan ülkenin resmi dilinden, bu ülkede birden fazla resmi dilin bulunması halinde tebliğin yapılması gereken yerin resmi dil veya dillerinden birinde ya da alan üye ülkenin kabul ettiği başka bir dilde doldurulur. Her üye ülke, kendisinin veya matbu formun doldurulması için geçerli saydığı resmi dil veya diller dışındaki resmi dil veya dilleri, Avrupa Birliğine bildirmek zorundadır.
- (4) Evraklar ve tüm dokümanlar ne tasdik ne de diğer benzeri bir formaliteye gerek olmaksızın gönderilir.
- (5) Gönderen makam, evrakın bir suretinin madde 10'a göre düzenle-

nen belge ile birlikte geri gönderilmesini isterse, bu durumda ilgili evrakı iki nüsha olarak gönderir.

Madde 5

Evrakların Tercümesi

(1) Gönderen makam, evrak 8. maddedeki dillerden birinde düzenlenmemiş ise muhatabın tebellüğden kaçınabileceğini, evrakı tebliğ edilmek üzere tevdi eden davanın ilgililerine bildirir.

(2) Yetkili mahkeme veya merciin muhtemel sonraki bir masraf kararı saklı kalmak kaydıyla, evrakın tebliğinden önce tahakkuk eden muhtemel tercüme masraflarından davanın ilgilisi sorumludur.

Madde 6

Alan Makam Vasıtasıyla Evrakların Alınması

(1) Alan makam, evrakı aldıktan sonra en kısa yoldan ve mümkün olduğunca çabuk, her halükarda evrakı aldıktan yedi gün sonra gönderen makama ekteki matbu formu kullanarak bir alınma tasdiknamesi gönderir.

(2) Tebliğ talebi, gönderilen bilgiler veya dokümanlar yüzünden gerçekleştirilemezse, alan makam eksik bilgi veya evrakları temin için en kısa yoldan gönderen makamla bağlantı kurar.

(3) Bu Tüzüğün uygulama alanına girmediği aşikar olduğundan tebliğ talebi düşerse veya uyulması gerekli emredici hükümlere riayet edilmemesi sonucu tebliğ yapılması mümkün olmazsa, tebliğ talebi ve gönderilen evraklar ekteki matbu form ile birlikte gönderen makamı iade hakkında bilgilendirmek için alınmasından sonra derhal geri gönderilir.

(4) Bir evrak eline geçen alan makam, evrakın tebliği için yer itibariyle yetkili değilse, talep madde 4/3'deki şartlara uygun olduğu takdirde, evrakı tebliğ talebi ile birlikte aynı üye ülkenin yetkili alan makamına aktarır ve ekteki matbu formu kullanarak gönderen makama bilgi verir. Yer itibariyle yetkili makam evrakı alınca bunu 1. fıkra gereğince gönderen makama bildirir.

Madde 7

Evrakların Tebliği

(1) Evrakın tebliği, alan üye ülke hukuku ile bağdaştığı sürece alan makam tarafından, ya üye ülke hukukuna göre ya da gönderen makamın istediği özel şekilde, yapılır veya yaptırılır.

(2) Tebliğ için gerekli olan tüm aşamalar mümkün olduğunca çabuk gerçekleştirilir. Evrakın gelişinden itibaren bir ay içerisinde tebliğ yapılamaması durumunda, alan makam bu hususu, ekteki matbu formda öngörülen ve madde 10/2' gereğince doldurulacak olan belgeyi kullanarak gönderen makama bildirir. Süre alan üye ülke hukukuna göre hesaplanır.

Madde 8

Evrakın Tebellüğünden İmtina

(1) Evrak aşağıda belirtilen dillerden başka bir dilde düzenlenmiş ise, alan makam, evrakı tebellüğünden imtina edebileceğini muhataba bildirir.

a) Alan üye ülkenin resmi dili, alan üye ülkede birden fazla resmi dil varsa tebliğin yapılması gereken yerin resmi dil veya dillerinden birisi ya da,

b) Gönderen üye ülkenin, muhatabın anladığı bir dili.

(2) Muhatabın 1. fıkra gereğince tebellüğden imtina ettiği alan makama bildirildiğinde, alan makam bu durumda madde 10'a göre düzenlenen belgeyi kullanarak derhal gönderen makama bilgi verir ve talep ile evrakı tercüme edilmesi isteğiyle geri gönderir.

Madde 9

Tebliğ Tarihi

(1) 8. maddeyi ihlal etmemek kaydıyla, bir evrakın 7. maddeye göre yapılan tebliğinde tebliğ tarihi için alan ülke hukuku geçerlidir.

(2) Bununla birlikte, eğer gönderen üye ülkede açılması gereken veya görülmekte olan bir dava çerçevesinde, ilgili evrakın belli bir zaman

zarfında tebliği zorunlu ise, talepte bulunana nazaran gönderen üye ülke hukukundan anlaşılan gün tebliğ tarihi olarak geçerlidir.

(3) Bir üye ülke, beş yıllık geçiş sürecinde makul sebeplerden dolayı 1.ve 2. fıkralardan ayrılabilir.

Bu geçiş süreci üye ülke hukuk sistemindeki sebeplerden dolayı beş yılda bir yenilenebilir. Üye ülke ayrılmanın içeriğini ve somut durumları Komisyona bildirir.

Madde 10

Tebliğe İlişkin Belge ve Tebliğ Edilen Evrakın Sureti

(1) Evrakın tebliği için gerekli olan aşamalar gerçekleştirildikten sonra, ekteki matbu forma uygun bir belge düzenlenerek gönderen makama gönderilir. Madde 4/5' in uygulanması halinde belgeye tebliğ edilen evrakın bir sureti eklenir.

(2) Belge, gönderen üye ülkenin resmi dilinde veya dillerinden birinde ya da gönderen üye ülkenin kabul ettiği diğer bir dilde düzenlenir. Her üye ülke kendisinin veya kendisi dışında matbu formun doldurulması için caiz saydığı haricindeki resmi dil veya dilleri Avrupa Birliğine bildirmek zorundadır.

Madde 11

Tebliğ Masrafları

(1) Başka bir üye ülkeden gelen adlî bir evrakın tebliği için alan üye ülkenin faaliyetine karşılık harç veya masraf ödenmesi ya da iadesi talep edilmez.

(2) Bununla birlikte, davanın ilgilileri aşağıdaki hallerde oluşacak masrafları ödemek veya iade etmek zorundadır,

a) Alan üye ülke hukukuna göre resmi veya yetkili diğer bir şahsın tebliğe katılmasında;

b) Tebliğin özel bir şekline riayet edilmesi halinde.

Kısım 2

Adlî Evrakın Tebliğ ve Gönderilmesinin Diğer Şekilleri

Madde 12

Konsolosluk veya Diplomatik Yolla Gönderme

Her üye ülke, istisnai hallerde, adlî bir evrakı diğer bir üye ülkenin madde 2 veya madde 3'e göre tayin edilen makamlarına konsolosluk veya diplomatik yolla göndermekte serbesttir.

Madde 13

Evrakların Diplomasi Memurları veya Konsolosluk Temsilcileri

Aracılığıyla Tebliği

(1) Her üye ülke, başka bir üye ülkede ikametgahı olan şahıslara adlî evrakı, zor kullanmaksızın, kendi diplomasi memurları veya konsolosluk temsilcileri aracılığıyla doğrudan doğruya tebliğ ettirmekte serbesttir.

(2) Her üye ülke, gönderen üye ülkenin, kendi vatandaşına tebliğ edilecek evrak haricinde, böyle bir tebliğin kendi egemenlik sınırları içerisinde caiz olmadığını madde 23/1'e göre bildirebilir.

Madde 14

Posta ile Tebliğ

(1) Her üye ülke, başka bir üye ülkede ikametgahı olan şahıslara, adlî evrakı doğrudan doğruya posta aracılığıyla tebliğ ettirmekte serbesttir.

(2) Her üye ülke, adlî evrakın posta ile tebliğinin hangi şartlar altında caiz olduğunu madde 23/1'e göre bildirebilir.

Madde 15

Doğrudan Doğruya Tebliğ

(1) Adlî evrakların alan üye ülkenin resmi şahısları, memurları veya yetkili diğer şahısları aracılığıyla adli prosedürün her ilgisine, doğrudan doğruya tebliğ ettirildiği haller bu Tüzüğün kapsamı dışında değildir.

(2) Her üye ülke, adlî evrakın 1. fıkraya göre tebliğinin kendi egemenlik sınırları içerisinde caiz olmadığını madde 23/1 'e göre beyan edebilir.

BÖLÜM III

GAYRİ ADLÎ EVRAK

Madde 16

Gönderme

Başka bir üye ülkede tebliğ edilecek gayri adlî evraklar, bu Tüzük esaslarına göre gönderilir.

BÖLÜM IV

NIHAİ HÜKÜMLER

Madde 17

Tatbikin Belirlenmesi

Bu Tüzüğü tatbika yönelik aşağıdaki alanlarla ilgili gerekli önlemler madde 18/2 usulüne göre düzenlenir:

- Üye ülkeler tarafından madde 2/4'e göre bildirilen bilgileri içeren bir kılavuzun (el kitabının) hazırlanması ve yıllık olarak güncelleştirilmesi;
- Bu Tüzük esaslarına göre tebliğ edilebilir evraklar hakkında Avrupa Birliği resmi dillerinde açıklamalı bir sözlük hazırlanması;
- Ekteki matbu formun güncelleştirilmesi ve teknik uyarlaması.

Madde 18

Komite

(1) Komisyon bir komite tarafından desteklenir.

(2) Bu fıkraya dayanıldığında, Avrupa Topluluğunun 1999/468/EG sayılı Kararının 3 ve 7. maddeleri geçerlidir.

(3) Komite kendisine bir İçtüzük hazırlar.

Madde 19

Davalının Kabul Etmemesi

(1) Bir dava dilekçesi evrakı veya benzeri bir evrak bu Tüzüğe göre, bir diğer üye ülkede tebliğ amacıyla üzere gönderilmiş ve davalı duruşmaya gelmemişse, mahkeme aşağıdaki hususlar saptanana kadar duruşmayı ertelemek zorundadır,

a) Evrakın, alan üye ülke hukukunun kendi egemenlik sınırları içerisinde düzenlenen evrakların orada bulunan şahıslara tebliği için öngörüldüğü şekilde tebliğ edilmiş olması veya

b) Evrak fiilen ya davalıya şahsen verilmiş veya bu Tüzükte öngörülen diğer bir usulle evine bırakılmış olması,

Ve bu durumların her birinde evrakın davalının kendisini savunabileceği şekilde zamanında teslim edilmiş yahut bırakılmış olmasını.

(2) Her üye ülke, aşağıdaki şartlar gerçekleştiği takdirde, 1. fıkra saklı kalmak kaydıyla, tebliğ veya teslim yahut bırakmaya ilişkin belge bulunmasa bile, kendi mahkemesinin uyuşmazlığı karara bağlayabileceğini madde 23/1'e göre bildirebilir. Bu göre:

a) Evrakın bu Tüzükte gösterilen usullere uygun olarak gönderilmiş olması.

b) Evrakın gönderilmesinden itibaren, mahkemenin durumun şartlarına göre takdiri olarak belirlediği asgari altı aylık sürenin geçmiş olması.

c) Alan üye ülkenin yetkili merci veya makamlarından beklenebilen bütün teşebbüslere rağmen, belgenin elde edilememiş olması.

(3) 1. ve 2. fıkraları ihlal etmemek kaydıyla zorunlu durumlarda mahkeme geçici tedbir veya koruma önlemleri alabilir.

(4) Dava dilekçesi evrakı veya benzeri başka bir evrak bu Tüzüğe göre bir diğer üye ülkede tebliğ amacıyla gönderilmiş ve davaya gelmemiş olan davalı aleyhine karar verilmişse, aşağıdaki durumların varlığı halinde, mahkeme ona kanun yolları süresiyle ilgili olarak eski hale iade imkanı verebilir;

a) Davalının kendisini savunabileceği evraktan zamanında haberdar olmamasının ve böylece iptal ettirebileceği bir karardan zamanında

haberdar olmamasının kendi kusuruna dayanmaması halinde ve,

b) Davalının savunmasının ümitsiz olacağından önceden öngörülemediği halinde.

Eski hale iade talebi, davalının kararı öğrenmesinden sonra uygun bir süre içerisinde yapılabilir.

Her üye ülke, bu talebin kendi bildiriminde beyan ettiği sürenin geçmesinden sonra caiz olmayacağını madde 23/1'e göre bildirebilir; ancak bu süre kararın verilmesinden itibaren en az bir yıl olmalıdır.

(5) 4. fıkra şahsi durumlara ilişkin kararlar hakkında geçerli değildir.

Madde 20

Üye Ülkelerin Yaptığı Anlaşma ve Sözleşmelerle İlişki

(1) Bu Tüzük, üye ülkeler tarafından karşılıklı veya çok taraflı olarak yapılan anlaşma veya sözleşmeler, özellikle 1968 tarihli Brüksel Anlaşması Protokolünün IV. maddesi ve 15 Kasım 1956 tarihli Lahey Anlaşması hükümleri karşısında öncelikle uygulanır.

(2) Bu Tüzük münferit üye ülkelerin, tüzükle bağdaştığı sürece, evrakların gönderilmesinin ayrıca hızlandırılması ve kolaylaştırılmasına yönelik anlaşma veya sözleşmeleri muhafaza etmesini veya yenisini akdetmesini engellemez.

(3) Üye ülkeler,

a) Üye ülkeler arasında 2. fıkraya yapılan anlaşma veya sözleşmelerin ve planlanan anlaşma veya sözleşmelerin birer suretini ve

b) Anlaşma veya sözleşmelere ilişkin tüm fesih veya değişiklikleri, Komisyona gönderir.

Madde 21

Adlî Yardım

17 Temmuz 1905 tarihli Usul hukukuna ilişkin sözleşmenin 23. maddesi, 1 Mart 1954 tarihli Usul Hukuku Anlaşmasının 24. maddesi ve üye ülkeler Arasındaki İlişkilerde Uluslararası Geçişin Kolaylaştırılmasına İlişkin 25 Ekim 1980 tarihli Sözleşmenin 13. maddesi bu Tüzük hükümlerinden etkilenmez.

Madde 22

Bilgilerin Korunması

- (1) Alan makam, bu Tüzüğe göre öğrendiği bilgileri- şahsi bilgiler dahil- sadece gönderilme amacına uygun olarak kullanabilir.
- (2) Alan makam böyle bilgilerin gizliliğini, onların ait olduğu ulusal hukuktaki ölçüye göre sağlar.
- (3) 1. ve 2. fıkralar, ilgililerin Tüzüğe göre gönderilen bilgilerin kullanılması hakkında ulusal hukukların kendilerine tanıdığı bilgi alma hakkını engellemez.
- (4) Avrupa Topluluğunun 95/46/EG ve 97/66/EG numaralı Yönergeleri bu Tüzükten etkilenmez.

Madde 23

Bildirim ve İlân

- (1) Üye ülkeler 2,3,4,9,10,13,14 ve 15, 17/a ve 19. maddelerde belirtilen hususları Komisyona bildirirler.
- (2) Komisyon 1. fıkradaki bu bilgileri Avrupa Birliği resmi gazetesinde yayınlar.

Madde 24

Denetim

Komisyon, en geç 1 Haziran 2004 tarihinde ve ondan sonra da her beş yılda bir Avrupa Parlamentosuna, Konseye ve Ekonomik ve Sosyal Komiteye bu Tüzüğün uygulanması hakkında, özellikle madde 2'de belirtilen makamların etkinliği ve madde 3/c'nin ve madde 9'un pratik uygulanmasını dikkate alarak, bir rapor verir. Rapora gerekirse bu Tüzüğün tebliğ sistemindeki gelişmelere uyarlanması teklifini ekler.

Madde 25

Yürürlük

Bu Tüzük 21 Mayıs 2001 tarihinde yürürlüğe girer.

Bu Tüzük tüm kısımlarıyla bağlayıcıdır ve Avrupa Topluluğunun Kuruluş Anlaşması gereğince üye ülkelerde doğrudan doğruya uygulanır.

Brüksel 29 Mayıs 2000.